

forskellig Side, er det rigtigt, at det ved en saadan Ordning, navnlig under nedad-gaaende Konjunkturer bliver lettere at afstemme Taksterne efter Erhvervslivets Behov, end Tilfældet vilde være, hvis en Ændring paa dette Punkt skulde gennemføres ved Lov.

Vi har altsaa ment, at ogsaa de nye Takster for Bladene bør træde i Kraft fra 1. April, og yderligere har Udvalget ment, at naar man vil lette Nummerporto for Ugebladene, bør denne Lettelse indtræde med det samme. Det var i det fremsatte Lovforslag bestemt, at Nedsættelsen for Bladenes Vedkommende først skulde træde i Kraft fra den følgende Termin. Jeg vil gerne tilføje, at vi i Udvalget kun har tænkt paa Forholdet mellem Postvæsenet og Bladudgiverne. Med Hensyn til Foreningsblade og den Slags har vi ment, at den nuværende Nummerporto paa $3\frac{1}{2}$ Ø. var temmelig høj, og derfor forudsætter vi nu, at de Blade, som har betalt den højere Nummerporto for den Termin, der løber udover 1. April, faar Reduktion. Det drejer sig her ganske vist om et ret betydeligt Beløb for Postvæsenet, men jeg mener ikke, at man kan give Bladene en saadan Lettelse og samtidig sige, at den først skal blive effektiv $\frac{3}{4}$ Aar ud i Fremtiden. Naturligvis kan der ikke blive Tale om Tilbagebetaling til de enkelte, der har bestilt Bladene gennem Postvæsenet — det er ganske forsvindende Tal, og det er rent minimale Beløb, det drejer sig om —, det vilde være for stor Ulejlighed i Forhold til den Porto, der her kunde være Tale om at tilbagebetale. Jeg vil gerne tilføje, at en hel Række Blade efter de gældende Takster kun har betalt 1,4 Ø. i Nummerporto; det er Blade med begrænset Annoncestof, og adskillige af disse Blade har ogsaa betalt Nummerporto udover 1. April. Det er vor Opfattelse, at der ikke skal ske nogen Efterbetaling, selv om saadanne Blade faar en større Annoncemængde; det vil heller ikke kunne betale sig, det vil blive alt for stor en Ulejlighed i Forhold til det Beløb, der kunde indvindes.

I det store og hele har vi i Udvalget været enige om alle Ændringer; kun paa et Par Punkter har der været Uoverensstemmelse, nemlig med Hensyn til, hvilke Nedsættelser man bør give Pakkerne, og dernæst, hvorledes man skulde forstaa Begrebet: Postvæsenets Eneret. Et Flertal har med Hensyn til det sidste Punkt været enig med Ministeren om den Ændring, han har foreslaaet, hvorved den Redaktion, der først var tænkt paa, noget ændres,

saaledes at Spørgsmaalet om Folks Ret til Sammenslutninger til Besørgelse af Post undergives Ministerens Skøn.

Jeg skal kortelig omtale de Ændringsforslag, som hele Udvalget, som Ministeren eller som Flertallet i Udvalget har stillet. Ændringsforslag Nr. 2, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af et Flertal, omhandler Postvæsenets Eneret. Jeg vil her udtrykkelig gøre opmærksom paa, at efter den gældende Postlov har enhver Lov til at besørge sin egen Post. Det er en selvfølgelig Ret, og lejlighedsvis kan Folk ogsaa besørge Post for andre. Men det, det her drejer sig om, er, hvorvidt man kan tillade Sammenslutninger til privat Besørgelse af Post; og her er det klart, at vi maa have en Bestemmelse, thi naar Postvæsenet har den mindre rentable Besørgelse af Posten i tyndt befolkede Egne, maa det ogsaa have Eneret paa Besørgelsen i de tættest befolkede Egne, navnlig Byerne og særlig København. Derfor kan det naturligvis ikke være saadan, at Institutioner eller Korporationer kan slutte sig sammen og lave deres eget private Postvæsen; det vilde kunne have alt for vidtgaaaende Følger. Ændringsforslaget gaar nu ud paa, at noget saadant er forbudt, medmindre Ministeren udtrykkelig giver sit Samtykke dertil, idet vi er klare over, at der kan være Tale om Forhold af saa ringe Rækkevidde, at det ikke vil betyde noget som helst for Postvæsenets Økonomi, og at der ingen Grund vil være til at træde op herimod. Det er for at hindre, at der efterhaanden skulde laves Sammenslutninger af et saadant Omfang, at det vilde betyde et reelt Indgreb i Postvæsenets Eneret paa det lokale Besørgelsesomraade, at Ændringsforslag Nr. 2 er stillet af Ministeren, og at et Flertal har sluttet sig dertil.

Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 er formelle. I Ændringsforslag Nr. 5 angaaende Pakkeporto, hvor der sker Nedsættelser udover det, der oprindeligt var foreslaaet, sker der ogsaa Nedsættelser for Pakker af Vægt over 3 kg, og jeg vil gerne her sige, som jeg sagde før, at selvfølgelig vilde Flertallet ogsaa her gerne have haft en større Nedsættelse; men Ministeren har erklæret, hvis det skulde vise sig, at man kunde gaa længere nød, da at være villig til at gøre det, og en saadan Foranstaltning kan da ske ret hurtigt, praktisk talt i Løbet af en Dag, naar blot Tingenes Finansudvalg vil give Tilslutning dertil.

Ændringsforslag Nr. 7 er formelt. Det var i de paagældende Punkter foreslaaet, at Ministeren kunde fastsætte lavere Taks-